

Der bør fastsættes regler, der sikrer, at bortlodning kun sker, hvor der kan ske en dyreværns mæssig forsvarlig behandling af dyrene i forbindelse med arrangementet, og hvor der er visshed for, at vinderen vil kunne tage vare på dyret. Det kan eventuelt foreskrives, at bortlodning af dyr kun må ske efter forudgående tilladelse fra politiet.

Kapitel 2

Aflivning, operative indgreb og lign.

Til § 10

Stk. 1 indeholder en bestemmelse om aflivning af dyr. Denne bestemmelse svarer til § 7, 1. pkt., i den gældende lov. Med kravet om, at aflivning skal ske så hurtigt og så smertefrit som muligt, vil aflivning ved strangulering være udelukket.

§ 7, 2. pkt., i den gældende lov om transport af større dyr, der er kommet til skade, er ikke medtaget i lovforslaget, idet bestemmelsen retteligt hører hjemme i en transportbekendtgørelse. Forholdet er i øvrigt omfattet af § 1.

Bestemmelsen indeholder et forbud mod aflivning af dyr ved drukning. Forbudet er absolut og gælder alle dyr, herunder skadedyr. Som eksempler på, hvor denne aflivningsform anvendes i dag, kan nævnes aflivning af kattekillinger ved drukning og aflivning af mus, der er indfanget i fælder, ved at placere fælden i vand. Endvidere søges muldvarpe i et vist omfang udryddet ved drukning.

Efter stk. 2 kan justitsministeren fastsætte regler om aflivning af dyr, ligesom han kan forbyde visse aflivningsformer. Der bør fastsættes nogle generelle regler for aflivning af dyr. I den forbindelse bør aflivningsformer, hvorved dyret bevisligt påføres en lidelse, der går videre end det, der er uundgåeligt ved aflivning, forbydes.

Bestemmelsen fremgår ligeledes af Europaråds-konventionen om kæledyr.

Bemyndigelsen til at fastsætte regler om slagtning og aflivning af dyr svarer til § 16 i den gældende lov. I medfør af denne bestemmelse er udarbejdet bekendtgørelse nr. 200 af 26. marts 1986 om slagtning af husdyr. Denne bekendtgørelse omhandler blandt andet rituelle slagtninger. Med hensyn til rituelle slagtninger henvises til kapitel 4.2.4.2. i Justitsministeriets betænkning om dyreværn.

Justitsministeren skal i overensstemmelse med sædvanlig praksis høre de berørte parter, inden der fastsættes regler i medfør af denne og andre bemyndigelser i loven.

Til § 11

Stk. 1 svarer til § 11 i den gældende lov. Efter be-

stemmelsen skal alle operative indgreb som udgangspunkt udføres af en dyrlæge. Som undtagelse fra denne regel kan det operative indgreb dog udføres af andre end en dyrlæge, hvis der er tale om mindre indgreb, der kun volder uvæsentlig smerte af rent forbigående beskaffenhed, her tænkes f.eks. på injektioner i muskulaturen og under huden. Endvidere kan det operative indgreb undtagelsesvis udføres af andre end en dyrlæge, hvis behandlingens iværksættelse må anses for uopsættelig for dyrets overlevelsesmulighed – her tænkes f.eks. på isætning af vomspyd ved livstruende trommesyge hos kreaturer.

Den, der foretager indgrebet, skal sikre sig, at lidelse og smerte begrænses i videst muligt omfang. Dette fordrer blandt andet, at der sagkyndigt tages stilling til, om anvendelse af bedøvelse vil kunne begrænse dyrets lidelser i den konkrete situation, idet der ikke er fundet grundlag for at stille et generelt krav om anvendelse af bedøvelse. Der skal endvidere i givet fald tages stilling til, hvilken form for bedøvelse der skal anvendes (lokal bedøvelse eller total bedøvelse).

Bestemmelsen har sin væsentligste betydning vedrørende husdyr, men finder tillige anvendelse på andre grupper af dyr, herunder blandt andet kæledyr og dyr, der lever vildt i naturen.

Det er staldmiljøet, der skal tilpasses dyrene, og ikke omvendt. Derfor skal det fremover ikke være tilladt at foretage operative indgreb på dyr, som udelukkende tager sigte mod en tilpasning.

Halekupering af smågrise er ikke nødvendigt, hvis grisene fravænnens efter mindst 5 uger, og hvis pladsforholdene i stalden er i orden.

Kastration af ornegrise vil fra 1992 ikke være nødvendigt, da slagterierne er i stand til at finde frem til svinekød med ornesmag.

Afhorning kan måske fortsat være nødvendigt, da kørner kan gøre stor skade på hinanden, men det må kun finde sted under bedøvelse.

Mærkning af dyr må begrænses til et minimum, og der skal foretages bedøvelse, hvis mærkningen volder væsentlig smerte.

Næbtrimning af fjerkræ vil også være unødvendigt, så snart pladsforholdene er i orden.

Til § 12

Stk. 1 afløser § 3, nr. 5, i den gældende lov, hvorefter det er forbudt ved forløsning af dyr at anvende kraftmaskiner eller hestetræk ved udtrækning af fosteret.

Det vil i nogle tilfælde være nødvendigt at tage mekaniske midler i brug ved forløsning af dyr for at redde liv. Det Veterinære Sundhedsråd har godkendt apparater, der i princippet virker som kraftmaskiner, men som kaldes noget andet. På den baggrund bør